

ပိဋကတ်အစီအနှစ်တရား

ပိဋကတ်အစီအနှစ်တရား

အခန်း (၁) ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာန

ပိဋကတ်အစီအနှစ်တရား

၁။ ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာနခေါင်းစဉ်ကို သုံးသပ်ခြင်း	၁၃
ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာန	၁၅
အလုပ်နှင့် အပြောကို ကြည့်ခြင်းဖြစ်	၁၆
ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာန (သီလ၏ အကျိုး)	၁၇

အခန်း (၂) ပိဋကတ်အစီအနှစ်တရား သုံးပါး	၁၉
ပိဋကတ်အစီအနှစ်တရား သုံးပါး	၁၉
နိဗ္ဗာန်ရောက်ရေး နတ်သားအမေး	၂၂
မဟာထေရ်ကြီးများ ဝန်ခံလျှောက်ထား	၂၄
အစီအနှစ်စု အမြဲတေရတနာ	၂၅

အဋ္ဌကထာများ ဝေဖန်ပြဆိုထား	၂၆
ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာန၊ ကျမ်းဂန်များက ပြ	၂၆
ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာန၊ ကဝိလက္ခဏာသတ်ပုံ ပြ	၂၆
ငါးပါးသီလ၏ ဝိသေသအမည်များ	၂၇
အရိယကန္တ ငါးပါးသီလ	၂၈
ငါးပါးသီလလုံလျှင် သောတာပန်	၂၈
ငါးပါးသီလသည်ပင် အဓိသီလ	၂၉
ငါးပါးသီလသည် လူတို့၏ နိစ္စသီလမည်ခြင်း	၃၀
သီလရတနာ မြတ်တန်ဆာ	၃၀
သူတော်ကောင်းတရား အခြေအမြစ် သီလဖြစ်	၃၁
ငါးပါးသီလနှင့် မြောက်ကျွန်းနေ လူများ	၃၁
သီလသည် ယောဂီ၏ တန်ဆာမည်ခြင်း	၃၄
သီလစောင့်ရာ ယစ်မဥပမာ စသည်	၃၅
ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ပြခြင်း	၃၅
သီလကို မစွန့်ရာ၊ သီလကို မပျက်စေရာ	၃၆
သီလအစတရား၊ ဟောဖော်ကြား	၃၇
မြေကြီးပမာ အားထားရာသီလ	၃၇
သီလအမြဲစင်ကြယ်လျှင်၊ စင်ကြယ်လိုလျှင်	၃၉
နှိုင်းယှဉ်ချက်နီတိ	၄၀
လယ်တီဆရာတော်၏ ဆုံးမစာ	၄၀

ရွှေကျင်ဆရာတော်၏ ဆုံးမစာများ	၄၁
ဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏ ဆုံးမဩဝါဒများ	၄၄
သီလလည်းလုံ၊ စိတ်ကောင်းထုံ	၄၄
သတိထား	၄၄
ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ပြန်ဆက်ရမယ်	၄၄
သံသရာခရီးသွား လက်မှတ်	၄၄
အခန်း (၃) သီလပါရမီတော်	၄၅
၃။ သီလပါရမီတော်	၄၅
ဓမ္မပဒေသ	၄၈
အကျိုးအပြစ်ဆင်ခြင်ရ သီလပါရမီ	၄၈
သီလပါရမီ၌ ဆင်ခြင်ပုံ	၄၈
အဂ္ဂိက္ခန္ဓာပမသုတ် အကျဉ်းချုပ်	၅၆
အလောင်းတော်များ သီလပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ပုံ	၅၆
ကျိုး-ပေါက်-ကျား-ပြောက် သီလ	၅၈
ဝါရိတ္တသီလနှင့် စာရိတ္တသီလ	၆၀
အလောင်းတော်များ ဝါရိတ္တသီလကို ဖြည့်ကျင့်ပုံ	၆၀
ဓမ္မပဒေသ	၆၂
ဒုစရိုက်မှ ရှောင်ကြဉ်၍ အကျိုးရပုံ	၆၃
အလောင်းတော်များ စာရိတ္တသီလကို ဖြည့်ကျင့်ပုံ	၆၇

အခန်း (၄) သီလနှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ်များ	၇၅
၄။ သီလနှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ်များ	၇၅
သီလအရကောက်	၇၆
(က) စေတနာသီလနှင့် (ခ) ဝိရတီသီလ	၇၆
အနဘိဇ္ဈာဒိသီလ	၇၈
မနောသုစရိုက်သုံးပါးကို သီလခေါ်ဆိုခြင်း	၇၉
စေတနာဟူသမျှ သီလခေါ်ဆိုခြင်း	၇၉
(ဃ) သံဝရသီလနှင့် (င) အဝိတိက္ကမသီလ	၈၀
သီလခေါ်ခြင်းအကြောင်း	၈၁
သီလ၌တည်၍သာ ဒါနကို အားထုတ်သင့်ပုံ	၈၃
အလှူဒါနပြုကြရာ၌ပင် ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာန	၈၄
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာအဆို	၈၅
ဒုတိယအနက်အစွဲပြု အဓိပ္ပါယ်စု	၈၆
သီလ၏ လက္ခဏာသည်	၈၇
အခန်း (၅) သီလ၏ အကျိုးအာနိသင်	၈၉
၅။ သီလ၏ အကျိုးအာနိသင်	၈၉
ရှင်းလင်းချက်	၉၀
သီလဘာကြောင့် ပြည့်စုံသနည်း	၉၁

အကျဉ်းချုပ်	၉၂	ခိုးသူတို့ သတင်းကြား ပုန်းကွယ်ရှား	၁၂၈
သီလ၏ လောကုတ္တရာအကျိုး	၉၃	ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ သမာပတ်မှ ထတော်မူလျှင် မြင်	၁၂၈
အမွေခါဒကမဟာတိဿမထေရ်ဝတ္ထု	၉၃	မေး, ဖြေစကား ဘုရားရှင်နှင့် ပြောကြား	၁၂၉
သဒ္ဓါပြည့်သော ဒါယကာ	၉၅	လုလင်ကို သတ် အသပြာထုပ်ကို ယူ	၁၃၂
မထေရ်မြတ်ဆင်ခြင် (မိမိကိုယ်ကို ဝေဖန်ရေး)	၉၅	နတ်ပြည်ရောက် အစည်းအဝေးကြီးဖြစ်	၁၃၂
သီလဆင်ခြင် ပီတိဝင်	၉၅	မြတ်စွာဗုဒ္ဓ ကြွတော်မူခြင်း	၁၃၃
သီလ၏ လောကီအကျိုးများ	၉၆	ဆတ္တလုလင်နတ်သား ဘုရားထံ ချဉ်းကပ်ခြင်း	၁၃၃
အာကဇံယုသုတ်	၉၈	ပရိသတ်များ ကျွတ်တရား၊ နတ်သား သောတာပန်	၁၃၄
သီလပြည့်စုံခြင်းအကျိုး	၉၉	လူတစ်ယောက် ဖြစ်, မဖြစ် စစ်တမ်းထုတ်နည်း	၁၃၆
တစ်နည်း သီလပြည့်စုံခြင်းအကျိုး	၁၀၆	အနှစ်ချုပ်သင်ခန်းစာ	၁၃၇
သီလရနံ့ ကြိုင်သင်းပျံ့	၁၁၅	သီလ၏ ဘဝပုံရိပ် (သီလကြောင့် မင်းဖြစ်ရသူ)	၁၃၈
သာရဏီယောဝါဒ ဓမ္မဒေသနာ (သီလကထာ)	၁၁၆	ဓမ္မနှင့် အဓမ္မစစ်ပွဲ	၁၄၁
အခန်း (၆) ကိုယ်ကျင့်သီလ ဘဝပုံရိပ်ဝတ္ထုများ	၁၂၃	လောကငြိမ်းချမ်းစေချင်လျှင်	၁၄၂
ကိုယ်ကျင့်သီလအကြောင်းပြ ဝတ္ထုများ	၁၂၃	ခါးဝတ်ပုဆိုး ငါးမျိုးသီလ	၁၄၂
ပဉ္စသီလသမာဒါနိယမထေရ်	၁၂၃	နိပါတ်တော်လာ ကိုယ်ကျင့်သီလဝတ္ထုများ	၁၄၃
အကြောင်းအရာပြ ဝတ္ထုသာဓက	၁၂၅	သီလဝိမံသကဇာတ် (သီလစုံစမ်းသော ဇာတ်)	၁၄၃
တစ်ခဏသီလ အကျိုးကြီးရပုံ (ဆတ္တမာဏဝကဝတ္ထု)	၁၂၇	၂။ သာဓုသီလဇာတ် (သီလရှိသူကို ရွေးပါ)	၁၄၆
ဆတ္တလုလင် ပညာသင်	၁၂၇	၃။ သီလဝိမံသနဇာတ် (သီလရှိသူ သမီးယူ)	၁၄၈
ပညာသင်ကြေး ဆရာအားမေး	၁၂၇	၄။ သီလဝိမံသဇာတ် (သီလသာ အမြတ်ဆုံး)	၁၅၁
		စုံစမ်းလို၍ အသပြာခိုး	၁၅၁

သီလစောင့်မှ အူမတောင့်မည်	၁၅၄
သေခြင်းမရှိသော မြို့	၁၅၄
သီလစောင့် သီလတောင့်ရ တိုင်းပြည်	၁၅၅
ဂရုမေတရား လေးပါး	၁၅၆
သီလကို အလေးထားသူ (၁၁) ဦး	၁၅၆
ငါးရာငါးဆယ်ဝတ္ထုများမှ ဥပဒေသ	၁၅၇
သီလအကျိုးကို ဆိုပေးအံ့	၁၅၈
ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလနှင့် သီလတရားတော်	၁၆၁
မရိုးနိုင်သော အရိုးခံတရား	၁၆၃
သီလအာနိသံသကထာ နိဂုံးနှင့် ဥယျောဇဉ်	၁၆၄

အခန်း (၇) သီလအပြားကို ပြဆိုခြင်း	၁၆၇
၇။ သီလကို ပြဆိုခန်း(သီလအခန်း)	၁၆၇
နှစ်ပါးတွဲ သီလအစု	၁၆၇
စာရိတ္တသီလနှင့် ဝါရိတ္တသီလ နှစ်ပါးအထူး	၁၆၈
သီလနှစ်ပါး ရဟန်းနှင့် လူ ခွဲခြားပုံ	၁၆၉
သတိချုပ်ရန်	၁၇၁
တစ်ပိုင်းက စာရိတ္တ၊ တစ်ပိုင်းက ဝါရိတ္တ ခွဲခြားပြ	၁၇၄
ဘုရားအလိုတော်ကျ ဗုဒ္ဓဘာသာ	၁၇၄
ငါးပါးသီလ၌ကား ဝါရိတ္တသီလသာ	၁၇၅

သီလနှစ်ပါးနှင့် သဒ္ဓါ+ဝီရိယနှစ်ပါး အရင်းခံထား	၁၇၅
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဟူသည်မှာ	၁၇၆
အကောက်အယူမှတ်သား အပြောမှားတတ်ပုံ	၁၇၇
အချို့ဆိုကြ အသုံးမဝင်သီလတဲ့	၁၇၇
ဘုရားပွင့်တော်မူစ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဖြင့် ဆုံးမ	၁၇၈
ဒုစရိုက်သမားများနှင့် သင့်ရာ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ	၁၇၈
မေးမြန်းဖွယ် ရှိပြန်	၁၇၉
အလွယ်ကြိုက်တတ်သူတို့ ဂရုပြု သတိထားစရာ	၁၈၁
အလွယ်နှင့် ယုံကြည်လျှင် မှားယွင်းမည်သာ	၁၈၂
အာဘိသမာစာရိကသီလ	၁၈၃
ရဟန်းတော်များနှင့် အာဇီဝဋ္ဌမက+အာဒိဗြဟ္မ	၁၈၅
လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီး	၁၈၆
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ	၁၈၆
အာဘိသမာစာရိကသီလ	၁၈၇
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသရုပ်	၁၈၈
ဂဟဋ္ဌသီလ	၁၉၀
အဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထသီလ	၁၉၀
ဒသသီလ	၁၉၀
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ	၁၉၁
သမာဒါနဝီရတီ	၁၉၂

သမ္မတ္ထဝိရတီ	၁၉၃
သမုဇ္ဈဒဝိရတီ	၁၉၃
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၌ ဆုံးမ၍ တည်ထွန်းလာပုံ	၁၉၆
ကျင့်ရိုးအစဉ် ထင်ရှားတည်ထွန်းလာပုံ	၁၉၇
ဆုံးမသွန်သင်တော်မူကြပုံ	၁၉၇
သုံးရိုးအစဉ် ထင်ရှားတည်ထွန်းလာပုံ	၁၉၉
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် ကမ္ဘာ့ဓမ္မတာသီလဖြစ်ပုံ	၂၀၀
ကမ္ဘာစောင့်တရားကြီး နှစ်ပါး	၂၀၁
ကမ္ဘာစောင့်တရားကြီးနှစ်ပါးကြောင့်	၂၀၂
ကမ္ဘာစောင့်တရားကြီးနှစ်ပါး ပျက်သောအခါ	၂၀၃
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဖြင့် ဒါနမူစသည်တို့ အကျိုးပေးပုံ	၂၀၅
ဥပမာပုံ	၂၀၆
အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဆောက်တည်ပုံ	၂၀၆
သုံးပါးတွဲ သီလစု	၂၁၁
လေးပါးတွဲ သီလစု	၂၁၂
ငါးပါးတွဲ သီလစု	၂၁၃
အခန်း (၈) သီလဆောက်တည်ခြင်းဟူသည်	၂၁၅
၈။ သီလဆောက်တည်သည် ဟူရာ	၂၁၅
ယဉ်ကျေးကောင်းမြတ်လှသော အစီအစဉ်ပင်	၂၁၆
စေတီရုပ်ပွား ဘုရားရှေ့မှောက် ဆောက်တည်	၂၁၆

ဆောက်တည်ခြင်း	၂၁၈
ဆောက်တည်သုံးရ အဓိဋ္ဌာန	၂၁၉
ဆောက်တည်ဟူသော ဝေါဟာရအဓိပ္ပါယ်	၂၁၉
သီလဆောက်တည်သည်	၂၂၀
သီလနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်ပုံ အထူး	၂၂၁
အဓိဋ္ဌာန=ဆောက်တည်သည် ဟူသည်	၂၂၂
အခန်း (၉) သီလညစ်ညူးကြောင်းနှင့် ဖြူစင်ကြောင်း	၂၂၅
၉။ သီလညစ်ညူးကြောင်းနှင့် ဖြူစင်ကြောင်း	၂၂၅
တစ်နည်း သီလညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်း ၁၆ ပါး	၂၂၈
သီလစင်ကြယ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၇ ပါး	၂၃၀
သီလပြည့်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါး	၂၃၀
သီလဂုဏ်ရှစ်ပါး၊ နှစ်နည်း	၂၃၁
စံကင်းဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒဓမ္မကထာ	၂၃၂
ကျမ်းကိုးစာရင်း	၂၃၃

PPP

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
နမော ဗုဒ္ဓါယ(သိဒ္ဓဓိမံ)

tœf 1
uḥfiḥD y'ne

uḥfiḥD y'ne aɣiɸiḥ
oɸyɸiḥy#duɸ

“ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာန”ဟူသော ခေါင်းစဉ်ကို အနည်းငယ်မျှ (အကျဉ်းမျှ) သုံးသပ်ဆန်းစစ်ရလျှင် ကိုယ်ကျင့်ဟူရာ၌ ‘ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်’ သုံးမျိုးတို့တွင် “ကိုယ်၏ အကျင့်”ဟူ၍သာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားပေသည်။ သို့ရာတွင် ကိုယ်၏အကျင့် (ကာယကံ)သာ မဟုတ်ဘဲ နှုတ်အကျင့် (ဝစီကံ), စိတ်အကျင့် (မနောကံ)သည်လည်း သီလစာရင်းဝင်ပင် ဖြစ်လေရာ ပဓာနအဓိက ပြဋ္ဌာန်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော ကိုယ်အကျင့်(ကာယကံ)ကို ဆိုသဖြင့် နှုတ်အကျင့် + စိတ်အကျင့်တို့သည်

လည်း တစ်နွယ်ငင် တစ်စင်ပါနိုင်သည်သာ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ရောင်ထုံးကို စွဲလျှင် တစ်ကိုယ်လုံးပါနိုင်သကဲ့သို့ အဓိကပဓာန ဖြစ်သော ကိုယ်အကျင့်ကိုသာ ဦးတည်၍ ဤ၌ ကိုယ်ကျင့်သီလဟူ၍ ခေါင်းစဉ်ကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“သီလ”သည် ပါဠိစကား ဖြစ်ပါသည်။ လူတို့ပါးစပ်ဖျားတွင်သာ မက အချို့ လူနာမည်များတွင်ပါ အသုံးအစွဲ တွင်ကျယ်နေသောကြောင့် ပါဠိမဟုတ်သယောင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။ ယင်းသီလကို မြန်မာမှုပြုသော် “သီလာနုဿတိ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ သီလဗျသန၊ သီလက္ခန္ဓ၊ သီလဂန္ဓ၊ သီလကထာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါန၊ သီလသံဝရ” စသည်တို့၌ကဲ့သို့ “သီလ = အလေ့၊ အလေ့အကျင့်၊ အလေ့သဘော၊ အကျင့်သီလ”ဟူ၍ အဘိဓာန်ကျမ်း များ၌ ဖွင့်ဆိုကြပါသည်။

“ပဓာန”ဟူသည်လည်း သီလကဲ့သို့ ပါဠိဘာသာစကားပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသည်လည်း သူက၊ ငါက လူတို့ပါးစပ်ဖျား၌ “ငါက ပဓာနမကျပါဘူး၊ နင်ကသာ ပဓာနကျသည်”စသည် စသည်ဖြင့် ပြောဆို သုံးစွဲနေကြသောကြောင့် ပါဠိဘာသာမဟုတ်သယောင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။ ယင်းပဓာနကို

- ၁။ ပြကတော၊
- ၂။ မြင့်မြတ်ခြင်း၊
- ၃။ အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယ၊
- ၄။ ပြဋ္ဌာန်းခြင်း၊
- ၅။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ် (ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း)၊
- ၆။ မြတ်သောလုံ့လ၊
- ၇။ ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း၊

၈။ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော ဝီရိယ၊

၉။ ပြုနိုင်ခဲ့သော အကျင့်၌ အားထုတ်ခြင်း- စသည်ဖြင့် ပါဠိအဘိဓာန်ကျမ်းများ၌ ဖွင့်ဆိုကြပါသည်။ ပေါရာဏကထာ အဘိဓာန်ကျမ်း၌မူ “လိုရင်းအချုပ်၊ အဓိက၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်း” ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

အချုပ်ဆိုရသော် လောက၌ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စားရေး၊ ဝတ်ရေး၊ နေရေးစသည် (လောကီရေး)၌သော်လည်းကောင်း၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရေး (လောကုတ္တရာရေး)၌ သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းစားရေး၊ တမလွန် ကောင်းစားရေး၌ သော်လည်းကောင်း အရေးမှန်သမျှ အားလုံးတို့၏ လိုရင်းအချုပ်အခြာ အဓိက အခရာပဓာနမှာ “ကိုယ်ကျင့်သီလသာ ပြဋ္ဌာန်းသည်” အဓိက ကျသည်။ “အရေးမှန်သမျှ အချုပ် ကိုယ်ကျင့်သီလအုပ်သည်” ဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် “ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာနဖြစ်ပုံ” “ကိုယ်ကျင့်သီလနှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်အကျယ်” ကို ထိုထိုကျမ်းဂန်တို့၌ လာသည့်အတိုင်း ရေးသားဖော်ပြပေအံ့။

uḥ siṅḥ y"ne

“ကိုယ်ကျင့်သီလ ပဓာန” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်၌ ကိုယ်ကျင့်သီလ ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အနည်းငယ်ဖော်ပြရသော်-

သီလဟူသည်မှာ ကိုယ်ကျင့်တရားပင် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကျင့် တရား ဖြစ်သောကြောင့် “ဤပုဂ္ဂိုလ် ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းသည်၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကဖြင့် ကိုယ်ကျင့်မကောင်းဘူး၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် အကျင့် ယုတ်သည်” ဤကဲ့သို့ ပြောခြင်းသည် ကိုယ်အပြုအမူ၊ နှုတ်အပြော

အဆို၊ စိတ်အကြံအတွေးသုံးမျိုးတို့တွင် အများမသိနိုင်သော စိတ်အကြံ အတွေးကို ကြည့်ပြောကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကိုယ်အပြုအမူနှင့် နှုတ်အပြော အဆို (အပြောနှင့် အလုပ်)ကို ကြည့်ပြီး ပြောကြခြင်း ဖြစ်သည်။

t vjEShit ajmudMunMjicif jzpf

အရက်သောက်နေသော လူတစ်ယောက်သည် သူ့အရက် သောက်နေသည်ကို လူအများ မြင်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အိမ်ပြန် သွားသောအခါမှာ ညအခါ တရားထိုင်ကောင်း ထိုင်မည်။ ကြိုက်တတ် သဖြင့် အရက်သောက်ပင် သောက်ငြားသော်လည်း စိတ်ကောင်းရှိချင် ရှိမည်။ သူတစ်ပါးကို ကူညီသနားတတ်မည်။ မနေနိုင်သဖြင့် အကျင့်ပါ နေသဖြင့်သာ အရက်သောက်နေသည်။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညို သော စိတ်ထားလည်း သူ့မှာ ရှိနေသည်။ သို့သော်လည်း အများမြင်ကြ သည်မှာ သူ့ကို အရက်ဆိုင်ထဲ ဝင်ပြီး အရက်သောက်နေသည်ကိုသာ မြင်ကြသည်။ သူ၏ အတွင်းစိတ်ဓာတ် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်း ရှိသည်များကို မည်သူကမျှ မမြင်ကြ။ အရက်သောက်ပြီး အရက် ကလေး နည်းနည်းဝင်သွားတာနှင့် သွေးကြွလာပြီး ပါးစပ်က တောပြောတောင်ပြော မဟုတ်မဟတ်တွေ ပြောမိကောင်းလည်း ပြောမိ ကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ဝစီကံ ကြားရပြန်သည်။ အပြောနှင့် အလုပ် အဟုတ် မဟုတ်သည်ကို မြင်ရ၊ ကြားရသောအခါ “အို...ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီး သူ့အပြော၊ သူ့အလုပ်တွေသည် အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်၊ ကိုယ်ကျင့် တရား မကောင်းလိုက်လေခြင်း၊ အကျင့်ပျက်လိုက်လေခြင်း” ဟူ၍ ပြောကြသည်။

ထို့ကြောင့် “ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းသည်၊ မကောင်းသည်” ဆိုရာ၌ စိတ်ကိုကြည့်၍ ပြောခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကိုယ်နှင့်နှုတ်ကို ကြည့်၍

သာ ပြောကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် “ကိုယ်ကျင့်သီလ” ဆိုသည်မှာ ကိုယ်နှင့် နှုတ်ကို စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းခြင်းကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အပြစ်ကင်းသော အလုပ်၊ အပြစ်ကင်းသော အပြောဖြစ်အောင် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း လုပ်ခြင်း၊ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ပြောခြင်းကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

သီလံ နာမ သမာဓာနံ

သီလံ နာမ = ကိုယ်ကျင့်သီလမည်သည်။ သမာဓာနံ = ကိုယ်နှင့် နှုတ်ကို အပြစ်ကင်းအောင် ကောင်းစွာ ထားခြင်းတည်း- ဟူသည်နှင့် အညီ သီလဆိုသည်မှာ ကိုယ်နှင့် နှုတ်ကို အပြစ်ကင်းအောင် ကောင်းစွာ ထားခြင်းတည်း။ “ကောင်းစွာထားခြင်း” ဟူသည်လည်း အပြောနှင့် အလုပ် အပြစ်ကင်းအောင် စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းထားခြင်းတည်း။ အပြစ်မကင်းသော အပြော မပြောမိအောင်၊ အပြစ်မကင်းသော အလုပ် များ မလုပ်မိအောင် စောင့်စည်းခြင်း ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

uḥ siḥḍa y'ne (ဝဏ် \ t u၈)

ကိုယ်နှင့် နှုတ် အပြစ်ကင်းအောင် စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းနိုင်ပြီ (ကိုယ်ကျင့်သီလရှိပြီ) ဆိုလျှင်ပင် အလွန်အကျိုးများနေပြီ။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ် ကို ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းသောအနေဖြင့် လူအများက ရိုသေကြပြီ။ လေးစားကြပြီ။ ချစ်ခင်ကြပြီ။ လူမှုသူမှုကိစ္စများ ရှိပြီဆိုလျှင်လည်း ယင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှေ့တန်းတင်ကြပြီ။

သူသည် သူ့အသက်သတ်ခြင်းစသော ငါးပါးသီလ ရှိသည် ဆိုကြ ပါစို့။ ဥပမာအားဖြင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှာ အဖွဲ့ဝင်ကလည်း များသည်။ ရံပုံငွေကလည်း များသည်။ လှူဒါန်းသူတွေကလည်း များသည်။ ထို့ကြောင့် “ငွေထိန်း မည်သူ့ကို ခန့်ကြမည်နည်း” တိုင်ပင်ကြပြီ ဆိုကြ

ပါစို့။ ကိုယ်ကျင့်ကောင်းသူနှင့် မကောင်းသူတို့တွင် ကိုယ်ကျင့် ကောင်းသူကိုသာ ခန့်မည်။ သူ့ကိုပင် ယုံကြည်သည်။ ယုံကြည်ထိုက် သည်။

တကယ်စင်စစ် ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်း၊ ကိုယ်အပြုအမူ အပြစ်မကင်း၊ သို့မဟုတ် နှုတ်အပြောအဆို အပြစ်မကင်း၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်ရော နှုတ်ပါ အပြစ်မကင်းပါလျှင် ယင်းပုဂ္ဂိုလ်အား မည်သူကမျှ ရွေးချယ်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် လောက၌ “ကိုယ်ကျင့်သီလ သည် ပဓာန ဖြစ်သည်ကို လူ့လောက မျက်မြင် သာဓကများဖြင့်လည်း မှတ်သားအပ်ပေသည်။

PPP

